

Arrest

nr. 91 271 van 9 november 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 30 juni 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 mei 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 17 september 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 oktober 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat B. HERMAN en van attaché S. BOTTU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing geeft de feiten als volgt weer:

"Volgens uw verklaringen beschikt u over de Pakistaanse nationaliteit en bent u afkomstig van Kotli, gelegen in Azad Kashmir. In februari 2011 begon u een relatie met M. A. (...), een meisje dat tot een rijke kaste behoort en die u op school had leren kennen. U zag elkaar op school en een aantal keer in een binnenhof dichtbij haar huis. Op 16 juni 2011 belde uw vriendin u 's avonds op en vroeg naar haar toe te komen. U ging daar heen, samen met uw vriend S. (...), de enige persoon die op de hoogte was van uw relatie. De broer van uw vriendin en zijn vrienden zouden u daar samen gezien hebben. Uw vriend slaagde erin weg te vluchten, maar u bleef bij uw vriendin en werd aangevallen door haar broer en diens vrienden. U werd zwaar in elkaar geslagen en werd gewond aan uw hoofd. Toen u bewusteloos neerviel lieten uw belagers u voor dood achter. U werd naar het ziekenhuis gebracht voor verzorging waar u tot 23 juni 2011 verbleef. Ondertussen had uw grootvader stappen ondernomen om de fysieke agressie waarvan u het slachtoffer was geworden aan te klagen. Op 17 juni 2011 ging hij

naar het politiebureau in Kotli om een klacht tegen uw belagers in te dienen. De lokale politie weigerde echter die klacht te noteren en uw grootvader kreeg te horen dat er een klacht tegen u was ingediend. Toen de politie uw grootvader 's nachts dichtbij zijn woonplaats afzette kreeg hij een kopie van die klacht tegen u mee. In die klacht werden uw vriend en uzelf valselijk beschuldigd van ontvoering van uw vriendin. Uw grootvader probeerde nog tot een oplossing te komen met de familie van uw vriendin, maar haar vader vond u geen geschikte kandidaat voor zijn dochter en ging niet akkoord met uw relatie. Vermits u de eer van de familie had geschonden, wou hij dat uw grootvader u aan hem uitleverde. Sindsdien werd uw grootvader herhaaldelijk lastig gevallen door de politie en de familie van de vriendin die naar u op zoek waren. Vijftien dagen na het incident werd uw vriend S. (...) door de politie op school gearresteerd en uitgeleverd aan de familie van uw vriendin, die hem zwaar mishandelde. Uw vriend overleed aan zijn verwondingen. Intussen slaagde u erin zich te verbergen bij de bureaus, maar in oktober 2011 zond uw grootvader u naar Faisalabad, waar u vervolgens bij uw grootmoeder langs moeders kant verbleef. De familie van M. A. (...) bleef u verder zoeken en ontdekte uw verblijfplaats in Faisalabad. Ze stuurde personen naar Faisalabad die u moesten zien te vinden. Uw familie dacht dat u nergens veilig was en regelde uw vertrek uit Pakistan vanuit Lahore van waaruit een smokkelaar u verder begeleidde naar Dubai en vervolgens naar België. U reisde op illegale wijze per vliegtuig naar België. U diende op 19 december 2011 een asielaanvraag in. Ter staving van uw asielaanvraag legde u tijdens het gehoor twee documenten van medische aard en een kopie van een "First Information Report" (F.I.R.) neer. Na het gehoor, op 21 mei 2012, maakte u ook nog een scan van het overlijdensattest van uw vriend S. (...) over."

Verzoeker betwist dit feitenrelaas niet.

1.2. De bestreden beslissing stelt dat verzoeker er niet in geslaagd is aannemelijk te maken dat hij een gegronde vrees heeft voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De beslissing berust op volgende gronden:

"Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u geen enkel begin van bewijs kan neerleggen aangaande uw identiteit. Een bewijs van identiteit is nochtans een essentieel gegeven in iedere procedure en dus ook in de asielprocedure. Van een asielzoeker kan redelijkerwijs worden verwacht dat hij al het mogelijke probeert te doen om zijn identiteit aan te tonen en zijn asielrelaas te staven, onder meer met documenten. Wat betreft uw identiteitsdocumenten verklaarde u geen identiteitskaart te hebben, maar wel een geboorteakte te bezitten die u evenwel niet kan voorleggen. Ofschoon u in contact bent met uw grootvader en u bepaalde documenten van medische aard en een kopie van de valse aanklacht die tegen u werd ingediend, door hem liet opsturen, liet u na dit document ter staving van uw identiteit en geboortedatum over te maken. Hetzelfde geldt voor uw schooldocumenten (gehoorverslag Commissariaat-generaal voor vluchtelingen en staatlozen, hierna CGVS p.5). Uw verklaringen dat uw geboorteakte zich op school zou bevinden en dat uw moeder noch uw grootvader dit document zou kunnen verkrijgen overtuigen niet (gehoorverslag CGVS p. 6). Eerst stelt u dat uw moeder bang is om naar de school te gaan, vervolgens beweert u dat uw grootvader ziek is en zich niet kan verplaatsen, om dan weer te stellen dat het wel mogelijk is dit document te verkrijgen, maar dat het tijd zal vergen. Ofschoon u weet waar uw geboorteakte zich bevindt en er een mogelijkheid bestaat om dit document te laten overkomen, hebt u geen aannemelijke uitleg voor het ontbreken ervan. Het voorleggen van dit document zou nochtans de gerezen twijfels over uw geboortedatum wegnemen. Het CGVS verwijst naar de beslissing van de Dienst Voogdij in verband met de medische test van 27 december 2011, tot vaststelling van uw leeftijd, overeenkomstig de artikelen 3§2, 2° ; 6§2, 1° ; 7 en 8§1 van Titel XIII, hoofdstuk 6 «Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen» van de Wet van 24 december 2002, zoals gewijzigd door de Programmawet van 22 december 2003 en door de Programmawet van 27 december 2004. Die beslissing toont aan dat u ouder dan 18 jaar bent, waarbij 20.8, met een standaarddeviatie van een tweetal jaar, een goede schatting is. Aldus blijkt dat u ouder bent dan u zich voordoet aan de Belgische autoriteiten. U trachtte aldus de Belgische autoriteiten te misleiden. De gerezen twijfels over uw leeftijd en identiteit in het algemeen tasten ook de algehele geloofwaardigheid van uw asielrelaas aan. Daarenboven dient opgemerkt te worden dat een aantal elementen met betrekking tot de door u uiteengezette reisweg van Pakistan naar België evenmin geloofwaardig zijn. In het licht van de systematische en persoonlijke veiligheidscontroles aan de buitengrenzen van de Schengenzone en op internationale vluchten, in het kader van een algemene politiek van versterkte grenscontroles en als maatregel in de strijd tegen het internationale terrorisme en illegale migratie, zijn uw beweringen dat u bij uw aankomst in België zomaar de smokkelaar kon volgen en zelf geen documenten had voor te leggen niet waarachtig. Bovendien zijn uw verklaringen met betrekking tot de houding van die smokkelaar, die u vergezelde op uw reis evenmin aannemelijk. Tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal (gehoorverslag CGVS p.6 en 7) beweert u dat de smokkelaar u niets liet

zien en dat u de reisdocumenten ook niet hebt aangeraakt. Hij zou u gewoon hebben gezegd hem te volgen en als iemand u wat vroeg, gewoon te vertellen dat u met hem reisde, terwijl er in dergelijke omstandigheden toch mag verwacht worden dat u met de smokkelaar gedetailleerde afspraken maakt over de reis en uw handelen bij de grenscontroles. Indien u met valse reisdocumenten hebt gereisd, mag er tevens van u een uitgebreide inhoudelijke kennis van die documenten worden verwacht. Dit is niet het geval: u kunt daarover geen enkele informatie geven (gehoorverslag CGVS p. 6). Verder dient te worden opgemerkt dat u moeite hebt om de data van uw vertrek uit Pakistan en aankomst in België duidelijk te situeren (gehoorverslag CGVS p. 7: eerst zegt u op 11 of 12 december te zijn vertrokken, terwijl u bij DVZ 9 december zei. Wat betreft uw aankomst in België blijft u even vaag: eerst zegt u 14 december, terwijl u daarna beweert het niet meer te weten, om vervolgens uw aankomst een week voor uw asielaanvraag die u op 19 december hebt ingediend, te situeren, terwijl u bij DVZ dan weer 11 december opgaf (zie verklaring Dienst Vreemdelingenzaken: vertrek op 9 december 2011 en aankomst op 11 december 2011 en gehoorverslag CGVS p.6 en 7). Tot slot moet ook worden vastgesteld dat u geen enkel stuk kan neerleggen ter staving van deze reisweg (vliegtuigtickets, instapkaart, bagagestickers). Het is dus onmogelijk om uw echte reisweg te bepalen alsook de data waarop u hebt gereisd. Verder kan worden vastgesteld dat uw beweerde vrees voor vervolging tweeledig is. Enerzijds vreest u dat de Pakistaanse autoriteiten u zullen vervolgen omwille van de valse aanklacht tegen u wegens ontvoering van uw vriendin. Anderzijds vreest u dat de familie van M. (...) u zal vermoorden. Die ingeroepen vrees is niet geloofwaardig. Wat betreft uw vrees voor de Pakistaanse autoriteiten moet worden vastgesteld dat het niet aannemelijk is dat u door de Pakistaanse autoriteiten zal worden vervolgd en veroordeeld, omdat er een klacht tegen u zou zijn ingediend waarin u werd beschuldigd van ontvoering van uw vriendin. Het betreft een kidnapping die zou hebben plaatsgevonden in de namiddag van 17 juni 2011, terwijl u toen in het ziekenhuis lag en u kon bewijzen onmogelijk de dader van die ontvoering te zijn. De valse klacht die tegen u werd ingediend kon u dus gemakkelijk weerleggen. U beweert evenwel geen stappen te hebben ondernomen om uw onschuld te bewijzen, om de zaak hogerop aan te kaarten of een advocaat onder de arm te nemen die u juridisch advies zou kunnen verstrekken. Uw verklaringen dat dit niet bestaat in het Pakistaans systeem en dat men toch niet luistert naar advocaten, zijn loze beweringen die niet werden gestaafd (gehoorverslag CGVS p. 13). Deze vaststellingen tasten de geloofwaardigheid van de door u ingeroepen vrees sterk aan. Uw beweringen dat de familie van uw vriendin invloedrijke personen zijn, hebt u niet onderbouwd en hun invloeden binnen de politie zijn enkel gebaseerd op vermoedens (gehoorverslag CGVS p.10 en 12). Verder vreest u dat de familie van M. A. (...) u zal vermoorden. Wat deze vrees betreft kunnen vooreerst enkele bedenkingen gemaakt worden bij uw verklaringen over uw relatie met M. A. (...). Zo is het opmerkelijk dat u geen enkel bewijs hebt van uw relatie met dit meisje (foto, brief, enz.), terwijl u tijdens het gehoor verklaart dat u wel foto's van haar had die genomen werden op feestjes op school (gehoorverslag CGVS p.9). Tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal kon u ook maar weinig concrete informatie betreffende uw vriendin geven. De vraag om haar te beschrijven en aan te geven wat u zo in haar aantrok beantwoordde u door het opgeven van de kleur waar ze van hield en te stellen dat het een goed meisje was, dat ze dokter wilde worden en verder geen andere activiteiten had. U kon haar geboortedatum niet opgeven en u had alle moeite met het situeren van het begin van uw relatie (zie gehoorverslag CGVS p. 9 en 11). Het is ook bevreemdend dat u na de agressie van 16 juni 2011 nooit meer hebt geprobeerd enig nieuws over haar in te winnen en dat u geen enkel idee hebt wat er nadien met haar gebeurde. De geloofwaardigheid van uw asielrelaas wordt verder afgebroken door uw tegenstrijdige verklaringen i.v.m. de gevolgen van de agressie waarvan u beweert het slachtoffer te zijn geworden. Uw verklaringen over de periode dat u in comateuze toestand verkeerde en in het ziekenhuis verbleef zijn niet eensluidend. Enerzijds zegt u tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal dat u drie dagen in het ziekenhuis bent geweest, wat dus inhoudt dat u het ziekenhuis hebt verlaten op 19 juni 2011 vermits het incident dat aan de oorsprong van die ziekenhuisopname ligt plaatsvond op 16 juni 2011. Wat verder stelt u dat u een dag in coma was en het ziekenhuis hebt verlaten op 23 juni 2011. Nog verder verklaart u dan weer gedurende drie dagen in coma te zijn gebleven (gehoorverslag CGVS p.9 en 11). De uitleg die u dienaangaande gaf tijdens het gehoor, nl. dat u eerst een dag en een nacht niets at, toen drie dagen in coma was en naar huis ging op 23 juni 2011, heft die tegenstrijdigheden niet op (gehoorverslag CGVS p.11). Er moet verder worden vastgesteld dat ook uw verklaringen betreffende de moord op uw vriend S. (...) de nodige twijfels doen rijzen. Het is bevreemdend dat de familie van uw vriendin zich vooral gaat richten op uw vriend, terwijl u degene bent die een relatie heeft met M. (...). Dit kwam duidelijk vast te staan toen uw grootvader op 18 juni 2011 naar de familie van uw vriendin ging om alsnog een oplossing voor uw probleem te vinden (gehoorverslag CGVS p.12). Zelfs indien de familie van uw vriendin een valse klacht tegen u beiden had ingediend op 17 juni 2011, dan nog is het weinig aannemelijk dat die familie u met rust laat en u in het huis van uw grootvader kunt herstellen, terwijl uw vriend wordt gearresteerd en overgeleverd aan de familie van uw vriendin. Het is ook bevreemdend dat de politie u niet gaat arresteren, maar vijftien dagen wacht vooraleer uw vriend op

school aan te houden. Uw verklaringen over het vinden van uw schuilplaats in Faisalabad door de familie van uw vriendin ondermijnen nog meer de geloofwaardigheid van uw asielaanspraak. Uw beweringen dat u zich gedurende verschillende maanden herhaaldelijk kon verbergen bij de burens in Kotli en zo wist te ontsnappen aan uw belagers en aan de politie, terwijl de familie van uw vriendin u gedurende uw twee-maand durende verblijf in een grootstad als Faisalabad snel op het spoor kon komen zijn weinig aannemelijk (gehoorverslag CGVS p.12 en 13). Voorts moet worden opgemerkt dat de herkomst van de door u voorgelegde documenten ook meerdere vragen oproept. Vooreerst kunt u de enveloppe waarin die documenten werden verstuurd niet voorleggen. U beweert dat die documenten niet naar u werden opgestuurd, maar naar uw vriend en u niet weet of hij die enveloppe heeft bewaard. U hebt geen uitleg waarom de u betreffende documenten naar uw vriend en niet naar uzelf werden opgestuurd (gehoorverslag CGVS p. 5). Wat de door u voorgelegde "First information report" (F.I.R.) betreft kan worden opgemerkt dat de manier waarop uw grootvader dit document heeft verkregen op zijn minst bevreemdend is (gehoorverslag CGVS p.11). Indien uw grootvader dit document meekreeg toen de politie hem tijdens de nacht van 17 juni 2011 dichtbij zijn woonplaats afzette, betekent dit dat de klacht wel degelijk was geregistreerd en stelt het zaaknummer vermeld op het document de nodige problemen. Uit documentatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die aan het administratieve dossier werd toegevoegd, blijkt dat dit nummer het jaar aangeeft waarin de F.I.R. werd geregistreerd alsook het aantal geregistreerde F.I.R.'s in het betrokken politiekantoor. Op het document staat 9/12, wat dan de negende zaak van het jaar 2012 zou moeten zijn, terwijl het een klacht betreft die geregistreerd werd in juni 2011. Verder kan worden opgemerkt dat de inhoud van die klacht ook de nodige bedenkingen oproept. Uit het door u voorgelegde document blijkt dat de klacht een ontvoering betreft, die plaatsvond in de namiddag van 17 juni 2011 en dat die klacht werd geregistreerd om 7.30 's avonds. Zoals hoger vermeld lag u op dat moment in het ziekenhuis. Zelfs indien het een valse klacht tegen u betreft, had u gemakkelijk uw onschuld kunnen bewijzen door uw verblijf in het ziekenhuis. Het is ook weinig aannemelijk dat uw grootvader dit niet onmiddellijk aan de politie zou hebben meegedeeld, toen hij op 17 juni 2011 naar het politiekantoor ging. Verder is het ook niet geloofwaardig dat de politie die naar u op zoek is, niet u te verhoren terwijl ze u toch gemakkelijk kon vinden, eerst in het ziekenhuis en dan thuis bij uw grootvader, die door diezelfde politie dichtbij zijn woonplaats werd afgezet (gehoorverslag CGVS p.5, 8 en 11). Deze vaststellingen doen ernstige twijfels rijzen over de authenticiteit van het door u voorgelegde document, temeer dergelijke documenten in Pakistan ook gemakkelijk tegen betaling verkrijgbaar zijn. De door u na het gehoor voorgelegde gescande versie van het overlijdenscertificaat van uw vriend S. (...) is niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in een positieve zin kan doen ombuigen. Vooreerst gaat het hier niet om een origineel document en is de datum van overlijden van uw vriend niet duidelijk leesbaar. Verder heeft u tijdens het gehoor verklaard dat uw vriend S. (...) 19 jaar oud was, terwijl het voorgelegde document "ongeveer 16 jaar" vermeldt (gehoorverslag CGVS p.11). In de veronderstelling dat de voorgelegde documenten van medische aard authentiek zijn, bewijzen die enkel dat u in behandeling bent geweest voor een blessure aan uw hoofd en vertellen die verder niets over de omstandigheden waarin u die hebt opgelopen. Het verband met de beweerdte agressie staat dus niet vast. Gelet op bovenstaande vaststellingen kan geen enkel geloof gehecht worden aan de door u aangehaalde problemen met de autoriteiten van uw land en de familie van M. A. (...). Tenslotte dient te worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal erkent dat het noordwesten van Pakistan geregeld geplaagd wordt door een gewapende strijd tussen extremistische elementen en overheidsstroepen. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat het hier om een uiterst lokaal conflict gaat dat zich voornamelijk in de grensregio met Afghanistan afspeelt. Daar u niet uit deze regio afkomstig bent, is het dan ook niet aannemelijk dat dit conflict uw terugkeer naar Pakistan in de weg zou staan. De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich beroept, werd als bijlage aan het administratief dossier gevoegd."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker vraagt in hoofdbeide om hem als vluchteling te erkennen en in ondergeschikte orde om hem subsidiaire bescherming te verlenen.

Verzoeker voegt aan zijn verzoekschrift een fotokopie toe van zijn geboortakte.

Voor het overige betwist hij de motieven van de bestreden beslissing.

2.2. De Raad is van mening dat verzoeker niet kan worden erkend als vluchteling en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming.

De Raad hecht vooreerst geen geloof aan verzoekers asielrelaas. Verzoekers verklaringen zijn immers weinig aannemelijk en op sommige vlakken tegenstrijdig.

De commissaris-generaal heeft immers terecht gesteld dat verzoeker gemakkelijk kon bewijzen dat hij onmogelijk de dader van de ontvoering kon zijn. De beweerde ontvoering zou immers in de namiddag van 17 juni 2011 hebben plaatsgevonden, terwijl verzoeker toen in het ziekenhuis lag. Verzoeker stelt dat de commissaris-generaal eraan voorbijgaat dat de Pakistaanse politie bijzonder corrupt is en Pakistan geen rechtsstaat is. Verzoeker toont dit echter niet aan en toont ook niet aan dat hij in Pakistan niet de mogelijkheid zou hebben om zijn onschuld te bewijzen.

Verder heeft de commissaris-generaal ook terecht gesteld dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd over de gevolgen van de agressie waarvan hij beweerde het slachtoffer te zijn en over de periode dat hij in comateuze toestand verkeerde en in het ziekenhuis verbleef. Verzoeker stelt dat dit niet de essentie van de zaak is en dat van hem niet kan worden verwacht dat hij een gedetailleerd logboek bijhoudt. Van verzoeker kan echter wel worden verwacht dat hij over zo'n belangrijke gebeurtenis eenduidige verklaringen aflegt.

De commissaris-generaal heeft ook terecht gesteld dat het weinig aannemelijk is dat verzoeker zich gedurende verschillende maanden herhaaldelijk kon verbergen bij de burens in Kotli en zo wist te ontsnappen aan zijn belagers en aan de politie, terwijl de familie van zijn vriendin hem in een grootstad als Faisalabad snel op het spoor kon komen. Verzoeker geeft als verklaring dat hij zeer vertrouwd is met de omgeving in Kotli en kon rekenen op de hulp van de burens, terwijl Faisalabad voor hem onbekend terrein is en de familie van zijn vriendin ginds veel sociale en familiale contacten heeft. In die context is het echter onbegrijpelijk dat verzoekers grootvader ervoor koos om hem naar zijn grootmoeder in Faisalabad te sturen.

De commissaris-generaal heeft ook terecht opgemerkt dat verzoeker geen enkel bewijs van zijn identiteit aanbrengt. Verzoeker zou in Pakistan nochtans over een geboorteakte beschikken en hij heeft ook nog contact met zijn familie in Pakistan, zodat hij over de mogelijkheid beschikt om documenten te verkrijgen. Verzoeker voegt aan zijn verzoekschrift een fotokopie toe van zijn geboorteakte. Aan fotokopieën kan echter geen bewijswaarde worden verleend, aangezien fotokopieën gemakkelijk door knip- en plakwerk te vervaardigen zijn. Verzoeker geeft niet aan waarom hij het origineel van zijn geboorteakte niet voorlegt, maar enkel een fotokopie. De Raad wijst erop dat de asielzoeker alle relevante elementen moet voorleggen waarover hij beschikt en dat hij een bevredigende verklaring moet geven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen (artikel 57/7ter van de Vreemdelingenwet). De vaststelling dat verzoeker zijn geboorteakte achterhoudt, ondermijnt verder de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas.

Om al deze redenen hecht de Raad geen geloof aan verzoekers asielrelaas.

De documenten die verzoeker heeft neergelegd, kunnen deze vaststellingen niet wijzigen. Documenten kunnen een geloofwaardig relaas immers wel ondersteunen maar ze kunnen de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig relaas niet herstellen.

Verder is de Raad van mening dat verzoeker naar Pakistan kan terugkeren zonder een reëel risico te lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De commissaris-generaal heeft immers terecht geoordeeld dat het gewapend conflict in Pakistan een uiterst lokaal conflict is, dat zich hoofdzakelijk afspeelt in de grensregio tussen Pakistan en Afghanistan en dat verzoeker niet uit die regio afkomstig is. De Raad wijst erop dat er volgens artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees bestaat voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade, en indien van de verzoeker redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Verzoeker toont niet aan dat er op dit ogenblik in heel Pakistan een gewapend conflict aan de gang is.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen november tweeduizend en twaalf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER